

The Hellenic Society Prometheas

Τη γλώσσα μου έδωσαν Ελληνική

Το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.

Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.

www.Prometheas.org

Οδυσσέας Ελύτης

Newsletter

December 2011

Prometheas Events

- *Friday December 9, 2011 8:00pm: Greek movie (“Η Νεράϊδα και το Παλικάρι”)* at St. George Greek Orthodox Church, Bethesda, MD (see flyer for more info)

Past events: On November 9, Prometheas organized a panel discussion session on “*Greece at Crossroads: How can we help?*” A summary of this event is attached; the presentations of the panelists can be found in the website of Prometheas (<http://www.prometheas.org/>). Meeting participants who did not have a chance to participate in the discussion, as well as others who did not attend the meeting, are welcome to send their ideas (see attachment for contact info). An example of the type of responses we are receiving is attached.

Events of Other Organizations

- *Sunday, December 11, 1:00-4:00 pm: Christmas Party/Open House at the Hellenic Center* (see flyer for more info). We urge our members to attend.
- The calendar of events organized by the Greek Embassy is attached.

Websites of the month

- **Louvre: Alexander the Great** – October 16, 2011 to January 16, 2012:
http://www.youtube.com/v/BEgXNdrQCS0?version=3&feature=player_embedded
- **Διεύθυνση Εκπαιδευτικής Τηλεόρασης:** <http://www.edutv.gr/>

- **Σοφία Βέμπο** - Κάνε κουράγιο Ελλάδα μου – 1946:
<http://www.youtube.com/watch?v=nAclrQKsNbk>
- **Nana Mouschouri - George Chakiris in 1979- syrtaki:**
<http://www.youtube.com/v/UGCiHev21mg?version=3>
- **National Hellenic Society:** <http://www.nationalhellenicsociety.org/index.aspx>
- **Greek Diaspora (USA):** http://www.youtube.com/watch_popup?v=-m-ovKkyBE8
- **Beyond the Pillars of Hercules:** <http://www.openlettersmonthly.com/beyond-the-pillars-of-hercules/>

Books

- “Socrates: A man of our times” by Paul Johnson (Penguin Publishing)
- Ο ναυτίλος του αιώνα (see following article)

Ο κόσμος του Ελύτη, ο μικρός, ο μέγας!

Εκδοση που κλείνει μια χρονιά γεμάτη από τη σκέψη του ποιητή

Της Ολγας Σελλα

Στις 2 Νοεμβρίου συμπληρώθηκαν ακριβώς 100 χρόνια από τη γέννηση του ποιητή Οδυσσέα Ελύτη. Το 2011 είχε κηρυχθεί επετειακή χρονιά. Και πράγματι στη διάρκειά της είχαμε την ευκαιρία να ξαναθυμηθούμε τον ποιητικό του λόγο, αλλά να γνωρίσουμε πολλές, διαφορετικές και άγνωστες στους πολλούς πλευρές του. Εκδηλώσεις στήθηκαν πολλές, εκθέσεις ζωγραφικής, συνέδρια, θυρανοίξια ενός μικρού ναού -τάμα του Ελύτη- στη Σίκινο, εκδόσεις. Πίσω απ’ όλα αυτά, η διαρκής μέριμνα και αφοσίωση της ποιήτριας και συντρόφου του ποιητή Ιουλίας Ηλιοπούλου.

Τελευταία, αλλά όχι έσχατη, σαν επιστέγασμα σε όσα προηγήθηκαν, σαν επίγευση της σκέψης και του λόγου του ποιητή, είναι μια έκδοση που μόλις κυκλοφόρησε από τον «Ικαρο» (με την ευγενική υποστήριξη του Κοινωνοφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση και της Enel Green Power Hellas). Τίτλος, **«Ο ναυτίλος του αιώνα»**, ένα λεύκωμα που μας δίνει την ευκαιρία να ξεφυλλίσουμε τους σταθμούς της ζωής του, της σκέψης του, του έργου του.

Χωρισμένο σε έντεκα κεφάλαια, με δεκάδες φωτογραφίες από τα ταξίδια, τις διαδρομές του και τους πίνακές του, το βιβλίο καταφέρνει να είναι μια σύνθεση της προσωπικότητας του Ελύτη και μια παράλληλη ματιά σε όσα συνέβαιναν στον κόσμο και διαμόρφωναν τη ματιά του Ελύτη.

«Εφερα τη ζωή μου ως εδώ»

Το έκτο παιδί του Παναγιώτη Θ. Αλεπουδέλη και της Μαρίας Βρανά γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης, στη συνοικία «Εφτά Μπαλτάδες», τη χρονιά που πέθανε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Η Μυτιλήνη, η Αθήνα και οι Σπέτσες ήταν οι τόποι όπου έζησε και μεγάλωσε,

οι τόποι που τον διαμόρφωσαν αρχικά. Και μετά κι άλλες γωνιές αυτής της χώρας. «Έρχομαι από μακριά. Οι συλλέκτριες των κρόκων της Θήρας πορεύονται πλάι μου, κι από κοντά, παγεμένες με τον άνεμο τον βόρειο, οι Μυροφόρες, ωραίες μες στα τριανταφυλλιά τους και τη χρυσή των αγγέλων αντανάκλαση. Γέμισα καθ' οδόν χώμα κιτρινωπό, κοκκινωπό, καστανό, ραβδώσεις από πετρώματα σκούρα, μπλε και μωβ, σαν αυτά που βλέπεις, παραπλέοντας τις ακτές της Κύθνου Αύγουστο μήνα», έγραφε χρόνια αργότερα στο «Έν λευκώ».

Με τα δικά του λόγια, τα σκορπισμένα στα έργα του, σχολιάζει ο Οδυσσέας Ελύτης όλα εκείνα με τα οποία καταπιάστηκε στη ζωή: τα βιβλία, τη γλώσσα, τη μουσική, τη ζωγραφική, το Αιγαίο, τη γενιά του '30, τους φίλους του και τους συνοδοιπόρους του, τους ομότεχνούς του. «Ενιωθα τη ζεστασιά των φίλων σαν ασπίδα. Μπαίνοντας το 1936, γύρω από τα “Νέα Γράμματα” είχε σχηματισθεί κιόλας μια ομάδα με συμπαγή ενότητα, με συνείδηση πρωτοποριακή, με διαθέσεις αγωνιστικές, με πνεύμα αλληλεγγύς. Κι εξάλλου, ο Υπερρεαλισμός, με τη μυστηριακή ορολογία του, με το μυστικό του Πάνθεον, με τα Μανιφέστα του, με τις πολύγλωσσες εκδόσεις του, ασκούσε κάποιο δέος πάνω στους ανειδοποίητους αντιδραστικούς, που ορέγονταν ίσως μάχη, αλλά δεν κάτεχαν καθόλου πού βρίσκεται και τι λογής είναι αυτός ο εχθρός», έγραφε στ' «Ανοιχτά χαρτιά».

«Οι αξίες του Ελύτη»

«Θα θέλαμε το έτος αυτό να είναι χαρακτηρισμένο από τις αξίες του Ελύτη. Να είναι ένα έτος με το ήθος και τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας, με τη σημασία του φωτός στη φυσική και μεταφυσική του διάσταση, με μια συνεχή εναντίωση στην τρέχουσα αντίληψη των πραγμάτων», έλεγε η Ιουλίτα Ηλιοπούλου, στις αρχές της χρονιάς, παρουσιάζοντάς μας τις εκδηλώσεις και τις δράσεις που είχαν προγραμματιστεί στη διάρκεια της επετειακής χρονιάς. Και τελικά το κατάφερε, ίσως περιστασιακά, ίσως περιοδικά, αλλά όσοι ήρθαν σ' επαφή με το έργο του Ελύτη, το γλωσσικό και το εικαστικό, έστω για λίγο, ήταν σαν να «επανέκτησαν την αθωότητά τους».

Το τελευταίο «φραντεβού» με το έτος Ελύτη είναι ένα σύντομο αλλά πλήρες πορτρέτο του ποιητή: «Ας μου επιτραπεί, παρακαλώ, να μιλήσω στο όνομα της φωτεινότητας και της διαφάνειας. Επειδή οι ιδιότητες αυτές είναι που καθορίσανε το χώρο μέσα στον οποίο μού ετάχθη να μεγαλώσω και να ζήσω».

News Articles

Ποιος είναι ο Λουκάς Παπαδήμος

Βιογραφικό σημείωμα του εντολοδόχου πρωθυπουργού
Λουκά Παπαδήμου.

Ο νέος, εντολοδόχος, πρωθυπουργός Λουκάς Παπαδήμος γεννήθηκε το 1947 στην Αθήνα, με οικογενειακή καταγωγή από τη Δεσφίνα Φωκίδας. Απεφοίτησε από το Κολλέγιο Αθηνών και σπούδασε στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Μασαχουσέτης (MIT), από το οποίο έλαβε διδακτορικό δίπλωμα στα Οικονομικά.

Από το 1975 μέχρι το 1984 διετέλεσε καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Columbia στη Νέα Υόρκη, περίοδο κατά την οποία εργάστηκε ως

οικονομικός εμπειρογνώμων στην Ομοσπονδιακή Τράπεζα (Federal Reserve Bank) των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Το 1984-1985 ήταν επισκέπτης καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών (ΑΣΟΕΕ), ενώ το 1988 εξελέγη καθηγητής οικονομικών επιστημών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα ορίστηκε μέλος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων (ΣΟΕ) του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (1985-1988 και 1991-1994), ενώ συμμετείχε σε διάφορα διοικητικά συμβούλια και επιτροπές, όπως στην Επιτροπή Padoa-Schioppa (1986-1987) που συνέταξε την Έκθεση Efficiency, Stability and Equity (Oxford University Press, 1987), στην Επιτροπή Αγγελουπούλου (1989-1990), η οποία συνέταξε την Έκθεση για τη Σταθεροποίηση και Ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας και στην Επιτροπή Schneider (1990-1991) για την Αξιολόγηση Ερευνητικών Προγραμμάτων Οικονομικών Επιστημών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Παράλληλα, από το 1985 μέχρι το 1993 κατείχε θέση οικονομικού συμβούλου στην Τράπεζα της Ελλάδος και διετέλεσε επίσης διευθυντής της Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών της Τράπεζας (1988-1992).

Διορίστηκε υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, τον Δεκέμβριο του 1993 και ανέλαβε διοικητής τον Οκτώβριο του 1994. Την ίδια χρονιά έγινε μέλος του συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος και διετέλεσε πρόεδρος της υποεπιτροπής Νομισματικής Πολιτικής και της Επιτροπής των διοικητών των Κεντρικών Τραπεζών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Από το 2002 έως το 2010 ήταν αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και μετά την αποχώρησή του ορίστηκε άμισθος σύμβουλος του πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου.

Από το 2006 είναι μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Η ερευνητική εργασία και το συγγραφικό του έργο έχουν επικεντρωθεί σε θέματα μακροοικονομικής θεωρίας και πολιτικής, όπως η διάρθρωση και λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών, το πρόβλημα του στασιμοληθωρισμού, η αποτελεσματικότητα των μέσων άσκησης νομισματικής πολιτικής και η οικονομική πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

www.kathimerini.gr με πληροφορίες από ΑΠΕ-ΜΠΕ
Ημερομηνία : 10-11-11 Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

Growth Reigniting in Greece: Enterprising Youth Refuse to Accept Defeat

Posted: 8/31/11 05:37 PM ET

Vanessa Andris, Leadership and Organization Effectiveness Consultant, World Bank Group

In an inspiring defiance of defeat, young Greeks are taking their economy into their own hands and rebuilding its backbone in record numbers. [Regional Development Ministry data released last week](#) showed that during the first half of this year, 28,603 new businesses opened in Greece. That's over 3,000 more companies opened than closed.

In June alone, a month when the combined crises in Greece, Portugal, and Italy sent tremors through the spines of EU and IMF leadership alike and thousands of Greeks were paralyzed by rising unemployment, 4,921 courageous individuals set up new companies in Greece. That's 1,633 more than the number closed in the same period, and even most encouraging is that a significant portion of the new enterprises were opened by young people, the segment of society that is the future of Greece.

This is a remarkable phenomenon that begs the question -- what is it about these young Greeks that makes them willing to take this risk at a time when doldrums of pessimistic predictions have intimidated all others?

And what can Greece and other restructuring nations learn from this to scale-up development of small and medium size businesses that are key to sustained growth?

A lot of credit for this progress must be given to the Greek government and specifically the [Regional Development and Competitiveness Ministry headed by Michalis Chrysochoidis, for creating the "One-Stop-Shop."](#)

This electronic process implemented by commercial register offices has cut the time needed to start a business from an average of 38 days to 1 day and reduced costs by at least 50 percent. This is a landmark achievement in terms of increasing transparency and reducing bureaucracy. It also newly rewards and reinforces the concept of respecting the rule of law as eligibility is contingent on having all back taxes and social security contributions paid.

In case the subtext is not clear here, let's project the news into the headline it deserves to be. Greece is proving that Greeks and Greece can change. Or to put it in more palatable terms since some feel the word "change" is implicitly critical, Greece is proving that it can adapt... develop... grow.

Now let's give the bulk of the credit to the people who really deserve it and highlight the change in thinking about Greece's capacity that this merits.

This is about the unique powers of youth and an icon held deeply within the Greek psyche emerging to overcome defeat and lead revitalization. This is the Phoenix of Greek mythology internalized into Greek culture resurrecting itself from the fires of destruction to soar again.

How sharply the initiative demonstrated by these young entrepreneurs contrasts against the image and reality of passivity that has plagued the Greeks and discouraged investment in Greece for so many years. It also gives credence to what Finance Minister Evangelos Venizelos said in response to a question about Greeks needing to change their ways -- and the fundamental ability of Greeks to change.

Following [Venizelos' speech at the Peterson Institute for International Economics](#) in Washington, DC in early June, Jim Hoagland of the *Washington Post* asked Venizelos if the apparent cultural change being engineered by Germany to make Greece more disciplined like northern European countries was an acceptable goal for Greece.

Through his intelligent and balanced response, Venizelos nimbly exemplified exactly the kind of leadership that is essential to Greece at this time. He underscored that there are unique aspects of the Greek mentality that are priceless assets to be leveraged, and also assured that Greeks are open to adopting the successful practices of other cultures.

This in effect said, 'We will not sell-off what is great about us because this is the core energy that will make us great again. At the same time, we need to accept and embrace the fact that Greece returning to growth requires each of us to grow personally. That means we need to be willing to change, to adapt, to build our capacity by improving ourselves.'

The Greek youth now leveraging their inner-Phoenix to start these businesses validate Venizelos' prophecy of the classic morphing into the competitive based on their ability and willingness to innovate their systems and themselves.

It is also important to note that enticing as it may be for the talented to leave Greece, the refusal of these young entrepreneurs to transfer their skills and determination to benefit other countries demonstrates a profound commitment to Greece and in the process, builds capacity that is real not rhetoric.

The best-practice lesson here for Greece and others is the healthy chemistry created between government officials implementing streamlined, corruption-unfriendly processes and young pioneers that paves the way for more foreign and domestic investors to invest with confidence.

These youth are what in English we call "leaders." But if you are Greek or have ever been seduced by the beauty of Greek culture and the rich subtleties of its language, you may be tempted to smile with justified delight and herald this also as "leventia."

This is an old term of pride for gallant men who fight tough battles and lead revolutions during challenging times, particularly during periods of war in Greece.

These Greek entrepreneurs, male and female, essential to winning the war that Venizelos declared when he compared the challenges of his former position as Defense Minister to those as Finance Minister and said, ["We are now on a field of real war. Real war is the economic war...."](#) are today's leventia.

Ανεκμετάλλευτο εθνικό κεφάλαιο οι Έλληνες της διασποράς

Της Μαργαρίτας Πουρναρά

Ο Αλέξανδρος Κιτρορέφ είναι από τους ιστορικούς που έχουν αφιερώσει πολλά χρόνια στη μελέτη της ελληνικής μετανάστευσης στο εξωτερικό, ιδιαίτερα στις ΗΠΑ. Η αφοσίωσή του δεν είναι τυχαία. Η οικογένειά του έχει ρίζες από τη Χίο και ορισμένα μέλη της πέρασαν αργότερα από την Αλεξάνδρεια και τη Μαύρη Θάλασσα. Ο ίδιος γεννήθηκε στην Αθήνα, αλλά σπούδασε στη Βρετανία ενώ ζει εδώ και δεκαετίες στην Αμερική, όπου διδάσκει ιστορία στο περίφημο Χάβερφορντ Κόλετζ της Φιλαδέλφειας. Στην πρόσφατη επίσκεψή του στην Αθήνα, προσκεκλημένος του Αμερικανικού Κολλεγίου της Αγίας Παρασκευής για μια διάλεξη, μας μίλησε για την επίδραση της κρίσης στον ελληνισμό της Αμερικής.

«Οι ΗΠΑ έζησαν μέχρι σήμερα δύο τεράστια κύματα ελληνικής μετανάστευσης. Το πρώτο ξεκίνησε στις αρχές του 20ού αιώνα και ολοκληρώθηκε το 1923. Το δεύτερο άρχισε τη δεκαετία του '60 και τελείωσε όταν έπεσε η χούντα. Τώρα, υπάρχει ξανά εισροή μεταναστών αλλά λόγω της αυστηρής νομοθεσίας είναι περιορισμένη και αφορά κυρίως επιστήμονες και εξειδικευμένους επαγγελματίες. Ακόμα όμως και αυτοί οι λίγοι Έλληνες που εγκαθίστανται σήμερα στην Αμερική έχουν μεγάλη επίδραση στο ομογενειακό στοιχείο, διότι εμπλουτίζουν την εθνοτική ομάδα, τη συσπειρώνουν, ανανεώνουν τη γλώσσα που χάνεται. Είναι άτομα με ανώτερη μόρφωση και μπορούν να ανελιχθούν κοινωνικά. Από την άλλη, οι άνθρωποι που μετανάστευσαν τη δεκαετία του '60 στην Αμερική ξαναθυμούνται τις δικές τους δυσκολίες και στηρίζουν τους νέους μετόικους».

Οι μετανάστες του '60, που είναι Ελληνογεννημένοι, αντιμετωπίζουν το θέμα της κρίσης με εντελώς διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι τα παιδιά τους ή τα εγγόνια τους: «Αισθάνονται μεγαλύτερη ντροπή ή θυμό διότι έχουν ισχυρότερη ψυχολογική σύνδεση με την Ελλάδα σε σχέση με τα παιδιά τους, που νιώθουν ότι διαθέτουν διπλή ταυτότητα, είναι δηλαδή και Αμερικανοί και Έλληνες. Οι τελευταίοι, που είναι γεννημένοι στην Αμερική, βλέπουν τα πράγματα με αποστασιοποίηση και ψυχραιμία. Πιστεύουν ότι η Ελλάδα έχει καμπές στην ιστορία της και

μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο. Αν κάποιος τους κάνει κριτική για την παρούσα κατάσταση, θα το γυρίσουν στους αρχαίους Έλληνες ή στον πόλεμο του '40. Σε κάθε περίπτωση πάντως, όταν τα πάει καλά η Ελλάδα, όλοι θέλουν να δηλώνουν Έλληνες. Όταν πάει χάλια, οι ομογενείς επιστρέφουν σε μια ιδεαλιστική, συναισθηματική εικόνα, που έχει οικοδομηθεί στο παρελθόν αλλά είναι ακόμα ζωντανή”.

Στην αρχή της οικονομικής ύφεσης, το ελληνικό κράτος έκανε ορισμένες απόπειρες να ευαισθητοποιήσει και να κινητοποιήσει τους ομογενείς, χωρίς μεγάλη επιτυχία. Ποια πολιτική θα έπρεπε να ακολουθήσει; «Οι ομογενείς σε όλον τον κόσμο είναι ένα τεράστιο απόθεμα, ένα σπουδαίο ανθρώπινο δυναμικό που θα μπορούσε να βοηθήσει την Ελλάδα, αν υπήρχε σωστός σχεδιασμός. Οσο απογοητευμένοι και αν αισθάνονται, έχουν μεγάλη αγάπη για την πατρίδα. Δεν αρκεί μονάχα η επίκληση του συναισθηματικού ομφάλιου λώρου. Η ελληνική πολιτεία πρέπει να δει με τη σειρά της ότι οι ομογενείς έχουν τους δικούς τους θεσμούς, τη δυναμική τους, είναι πολίτες άλλων κρατών, έχουν άλλη νοοτροπία. Έχει περάσει η εποχή που η Ελλάδα ήταν ο ήλιος και οι κοινότητές της ανά τον κόσμο ήταν οι πλανήτες που δέχονταν τις ακτίνες. Σήμερα, υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί ήλιοι, πολλοί αστερισμοί. Ας μη βλέπουμε τους Έλληνες του εξωτερικού ως επέκταση του ελληνικού κράτους, αλλά ως άτομα που έχουν πάντα το ένα πόδι στη χώρα που τους δέχθηκε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι Έλληνες πολιτικοί που πηγαίνουν στην Αστόρια, βγάζουν μια πανηγυρική ομιλία στους Ελληνογεννημένους και μετά πάνε για ψώνια στα πολυκαταστήματα, χωρίς να έχουν πάρει είδηση τι συμβαίνει”.

Πώς θα γίνει λοιπόν η σύγκλιση ανάμεσα στους Έλληνες εκτός και εντός Ελλάδος; «Θα μπορούσε το ελληνικό κράτος να αξιοποιήσει τους χιλιάδες Έλληνες καθηγητές πανεπιστημίου, τους επιστήμονες, τους άξιους επαγγελματίες. Αυτοί μπορούν να παίξουν τον ρόλο της γέφυρας των ανθρώπων που θα μεταφέρουν μια σωστή, ενημερωμένη, πραγματική εικόνα της Ελλάδας και των προβλημάτων της στους ομογενείς».

Υστερα από τόσα χρόνια ζωής στο εξωτερικό, ο ίδιος πόσο Έλληνας νιώθει: «Μου αρκεί να σκεφθώ το γήπεδο της Λεωφόρου Αλεξάνδρας για να μεταφερθώ αυτόματα στην κερκίδα, που μυρίζει καυτό τσιμέντο και πασατέμπο!» μας λέει ο Αλ. Κιτρορέφ, ο οποίος έγραψε πρόσφατα ένα βιβλίο για την ιστορία του Παναθηναϊκού.

The TRAVEL CHANNEL is launching a series with six new episodes on the

Flavors of Greece

Presenter and former BBC bard [Charlie Ottley](#) is the face of UK's [Travel Channel](#) show *Flavours Of...*, now in its seventh season. Ottley has traveled extensively, writing and presenting series on the UK, Spain, Peru, Chile, Mexico, South Africa, Scotland and Greece.

"Charlie indulges in a truly comprehensive investigation of the *Flavours of Greece*. Alongside fantastic [wine and food](#), Charlie tries to pack in as much adventure as possible: from a visit to the [Acropolis Museum](#) or a search for Zeus in a [trek up near Mt Olympus](#), to sponge-diving in [Kalymnos island](#).

Whilst rounding off his trip with some [carnival celebrations](#) in Patras and a [relaxing sail](#) around the [Ionian Islands](#), Charlie reflects on some fantastic memories as well as a few extra pounds he has gained as a result of feta over-indulgence." The journey begins from Crete, and the first episode is broadcast today.

The Episodes are:

1 Crete: The journey begins at the Milia Eco Settlement, built on the side of a valley near the village of Vlatos, south of Chania. Once a deserted village, it is now a faithfully restored traditional community, where all the electricity is solar powered and the food is provided by the settlement's organic farm. Next stop is Kritsa to learn the secrets to making virgin olive oil and Charlie Ottley explores the great Minoan ruins in Knossos, before taking a trek through the mighty Samaria gorge. Duration: 30'

2 The Dodecanese & Eastern Aegean: Charlie Ottley visits the legendary island of Lesbos and takes a steamy dip in one of the islands marine hot springs near Mithymna. He is then shown the tricks of making Ouzo and gets an insight into mastic production, before finding himself in the middle of a traditional Easter firework war. Duration: 30'

3 Athens, The Cyclades and Kalymnos: Starting in Athens, Charlie Ottley checks out the new Acropolis museum before heading out to the Cyclades Islands. In this archipelagic episode we join the sponge divers of Kalymnos for a journey to the bottom of the sea where Charlie enjoys underwater canapés. Next it's off to bask on the black sands of Santorini before wrapping up his journey on the uber-chic party island of Mykonos. Duration: 30'

4 Central Greece: Prepare for an adrenalin fuelled foray through central Greece. First off Charlie Ottley gets up close and vertical with the famous pinnacles of Meteora then he

heads south to the famous oracle at Delphi and gets set to experience the much underrated Greek ski scene. He hits the slopes of majestic Mount Parnassos where he discovers plenty of thrills and spills both on and off the piste. Duration: 30'

5 The North: The usually secretive monasteries of Mount Athos open up for gastronome Charlie Ottley as he discovers a medieval landscape, still unchanged after centuries and picks up a great squid recipe from one of the monks. He then ventures deep into the mountains of Epirus and its ancient villages before taking a white-water rafting trip through some of the most spectacular gorges in Europe. Duration: 30'

6 The West: Join Charlie Ottley for a romp around Greece's West coast starting with the Mediterranean's biggest carnival, held annually in the city of Patras. The celebrations don't stop there as Charlie gets mixed up in one of the strangest festivals in Greece before heading off to the port of Lefkas to set sail for the Ionian Islands and embark on a quest for the mythical palace of Greece's greatest mortal hero, Odysseus.

For more information and show times, please visit: <http://www.travelchannel.co.uk/series-info.asp?series=Flavours+of+Greece&ID=1504#.Tq8I8FavMwQ>

«KAVAFIS PROJECT» ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΟΡΑΤΟΡΙΟΥ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

Παγκόσμιος Καβάφης

«Το έργο του Κωνσταντίνου Καβάφη το πήρα για πρώτη φορά στα χέρια μου, όταν πλέον πίστευα ότι είχα ολοκληρώσει ένα μουσικό έργο γι' αυτό». Έτσι περιγράφει ο συνθέτης Αλέξανδρος Καρόζας τη σχέση του με την ποίηση του μεγάλου Αλεξανδρινού.

Ο Μπρούνο Γκαντζ θα απαγγείλει στα γερμανικά τα μελοποιημένα καβαφικά ποιήματα Μια δημιουργικά εμμονική σχέση που ξεκίνησε δειλά προ 25ετίας, με τις πρώτες απόπειρες μελοποίησης, συνεχίστηκε με το δισκογραφημένο «Αφιέρωμα στον Καβάφη» και κατέληξε πρόσφατα στη σύνθεση του έργου «Kavafis Project». Το τελευταίο, σε μορφή ορατορίου, κάνει την παγκόσμια πρεμιέρα του στις 26 Νοεμβρίου, στο περίφημο Wiener Konzerthaus, με τον Μπρούνο Γκαντζ να απαγγέλλει στα γερμανικά όσα μελοποιημένα καβαφικά ποιήματα θα ερμηνεύσει ως κορυφαίος ο Γιώργος Νταλάρας, με τη Χορωδία της Μουσικής Ακαδημίας της Βιέννης και με την Ορχήστρα Δωματίου της Βιέννης, υπό τον Κύπριο αρχιμουσικό Γιώργο Κουντούρη.

Στη Γερμανία

Γεννημένος στην Κατερίνη, ο Αλέξανδρος Καρόζας έδωσε πολύ νωρίς δείγματα ενός προσωπικού μουσικού ιδιώματος, το οποίο γειτνιάζε κυρίως με τη συμφωνική μουσική, φέροντας βυζαντινές ή παραδοσιακές μελωδικές μνήμες, αλλά και μοντέρνες νύξεις, ενισχυμένες από τη σχεδόν ισότιμη παρουσία ηλεκτρονικών μουσικών οργάνων δίπλα στα κλασικά. Μόνιμος κάτοικος Γερμανίας από τα 7 του χρόνια, όταν εγκαταστάθηκε εκεί

οικογενειακά, στη Γερμανία σπούδασε κι εκεί έγινε περισσότερο γνωστός, κινούμενος μεταξύ Βερολίνου και Φρανκφούρτης. Στην Ελλάδα το όνομά του είναι λιγότερο αναγνωρίσιμο και μάλιστα όχι τόσο με την ιδιότητα του συνθέτη, αλλά κυρίως μ' αυτή του παραγωγού, π.χ. συμφωνικών ή λυρικών έργων του Μίκη Θεοδωράκη. Στη Γερμανία ωστόσο είναι γνωστός ως συνθέτης συμφωνικών έργων και μουσικών για κινηματογραφικές ταινίες. Έχει συνεργαστεί με την Ορχήστρα της Κρατικής Ακαδημίας της Πετρούπολης, τις Οπερες του Βερολίνου και της Φρανκφούρτης, αλλά και με μεγάλα ονόματα ερμηνευτών και πέραν του λυρικού τραγουδιού, όπως π.χ. με την τζαζ τραγουδίστρια Τζούλι Ντένις κ.ά.

Τα ποιήματα που μελοποίησε εν προκειμένω ο Καρόζας για το «Kavafis Project» είναι μερικά από τα εμβληματικότερα του Αλεξανδρινού: «Φωνές», «Κεριά», «Δέησις», «Ηδονή», «Επέστρεφε», «Απολείπειν ο Θεός Αντώνιον» κ.ά. Στόχος του συνθέτη, η μουσική του να περικλείει την ποικιλόχρωμη κουλτούρα του Ελληνισμού και να βασίζεται σε αυθεντικές ρίζες της κλασικής ελληνικής, αλλά και ευρύτερα μεσογειακής παράδοσης. Στη μεγάλη συναυλία στο Konzerthaus της Βιέννης, στη γερμανόφωνη απόδοσή τους θα τα απαγγείλει ο σπουδαίος Μπρούνο Γκαντζ, που τον ξέρουμε φυσικά ως έναν από τους κορυφαίους Ευρωπαίους ηθοποιούς και πρωταγωνιστή του Θεόδωρου Αγγελόπουλου στη «Σκόνη του Χρόνου».

«Φωνές»

Όσο για τον Γιώργο Νταλάρα, γνώριμος από παλιά του Αλέξανδρου Καρόζα, είχε ερμηνεύσει στο παρελθόν μια άλλη μελοποιητική εκδοχή του συνθέτη για τις καβαφικές «Φωνές». Ο ίδιος συστήνει και τον Καρόζα και το παρόν έργο του, λέγοντας: «Νεαρό Ελληνόπουλο της Γερμανίας, παιδί της διασποράς, έχει καταπιαστεί 25 χρόνια πριν με το έργο του Καβάφη με περίσκεψη, προσήλωση θρησκευτική και τη δέουσα ανασφάλεια, γνωρίζοντας ότι έχει να κάνει με κάτι μοναδικό. Από το 1985 μέχρι σήμερα γράφει και ξαναγράφει, διαλύει και ξαναχτίζει το υλικό του, προσπαθώντας να δομήσει ένα κτίσμα, άλλοτε πιστεύοντας και άλλοτε αμφισβητώντας τις ικανότητές του, αντλώντας δύναμη από τον ίδιο τον ποιητή».

ΝΑΤΑΛΙ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

<http://www.enet.gr/?i=news.el.texnes&id=325022>

Καστοριά: Σαν ζωγραφιά!

Μία από τις ωραιότερες πόλεις, όχι μόνο της Δυτικής Μακεδονίας, αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας, μας υποδέχεται στα καλντερίμια με τα παλιά αρχοντικά και τις όχθες της ομώνυμης γραφικής λίμνης, αποτελώντας συγχρόνως ιδανικό ορμητήριο για γνωριμία με τη γύρω περιοχή.

ΚΕΙΜΕΝΟ: ΝΤΙΝΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΜΠΙΤΗ

«Μια ζωγραφιά πάνω στη λίμνη!» Έτσι τη χαρακτήρισε μια αγαπητή φίλη την πρώτη φορά που αντίκρισε την Καστοριά να ξεπροβάλλει από μακριά. Και δεν είχε άδικο. Πραγματικά, είναι σαν πίνακας ζωγραφικής. Είναι χτισμένη στο «λαιμό» μιας χερσονήσου της λίμνης, σε υψόμετρο 620. Παρότι είναι πατρίδα της μητέρας μου, πιστεύω ότι είμαι απόλυτα αντικειμενικός όταν τη χαρακτηρίζω μία από τις ωραιότερες πόλεις της Ελλάδας. Τη θυμάμαι πολύ αμυδρά κάπου στα τέλη της δεκαετίας του '50. Πολλές εκκλησίες, μεγάλα αρχοντικά σπίτια, και αυτό που θυμάμαι πιο έντονα είναι ένας τεράστιος γουλιανός που είχαν βγάλει οι ψαράδες και σπαρταρούσε στην παραλία.

Ξαναπήγα στην Καστοριά έπειτα από πολλά-πολλά χρόνια, το 1997. Η πόλη φαινόταν πιο νοικοκυρεμένη, με άλση και πλατείες με γκαζόν, με άπειρες βιοτεχνίες και οικοτεχνίες γουναρικών, με αμέτρητες διαφημιστικές επιγραφές σε κυριλλικό αλφάβητο, με μια λίμνη σχεδόν πεντακάθαρη, με αρκετά αρχοντικά σχεδόν ετοιμόρροπα και με νεοελληνικότητες πολυκατοικίες, που είχαν όμως κεραμίδια στις στέγες. Σκεφτείτε απλώς ότι η πρώτη πολυκατοικία στην Καστοριά χτίστηκε το 1972. Αυτό, ωστόσο, που μου έμεινε από εκείνη την επίσκεψη ήταν το μεγάλο κοπάδι από χήνες που περνούσε τον παραλιακό δρόμο από τη διάβαση, για να πάει να βοσκήσει στο γκαζόν της νησίδας. Από τότε έχω επισκεφτεί πολλές φορές την Καστοριά. Στην τελευταία μου επίσκεψη με την Κατερίνα, παρατήρησα ότι έχουν μειωθεί σημαντικά οι επιγραφές με το κυριλλικό αλφάβητο, τα περισσότερα αρχοντικά έχουν αναστηλωθεί και η πόλη επεκτείνεται προς τα βορειοανατολικά.

Η πόλη έχει 74 εκκλησίες και περίπου 140 αρχοντικά, όλα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα των 17ου και 18ου αιώνα. Ο πλούτος της προήλθε από τη γούνα και τους τεχνίτες της, που ήταν γνωστοί ήδη από τα βυζαντινά χρόνια. Στην τουρκοκρατία η ζήτηση για γούνες ήταν μεγάλη, καθώς οι Τούρκοι αγαπούσαν τα γούνινα πολυτελή ρούχα, αλλά και οι στολές των αξιωματικών είχαν γούνινα κομμάτια. Αρχικά χρησιμοποιούσαν δέρματα από ολόκληρα ζώα, αργότερα όμως, όταν τον 18ο αιώνα παρουσιάστηκε έλλειψη ζώων, οι Καστοριανοί άρχισαν να φτιάχνουν θαυμάσια ρούχα από αποκόμματα. Το κέντρο εμπορίας της γούνας ήταν η Λειψία, όπου μία φορά το χρόνο, κάθε Κυριακή του Θωμά, οι έμποροι προμηθεύονταν τα δέρματα για να τα επεξεργαστούν. Οι Καστοριανοί απέκτησαν μεγάλη φήμη για την τέχνη τους, ανοίχτηκαν σε αγορές έξω από τα όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και δημιούργησαν αντιπροσωπείες στην Ευρώπη και τη Ρωσία. Η ευμάρεια εκείνης της εποχής αποτυπώνεται στα αρχοντικά της πόλης.

Αργότερα, υπήρξαν εποχές (τέλη της δεκαετίας του '60 και αρχές του '70), κατά τις οποίες, λόγω της γουνοποιίας, το κατά κεφαλήν εισόδημα των Καστοριανών ήταν το δεύτερο μεγαλύτερο στον κόσμο (μετά το Σουλτανάτο του Μπρουνέι)! Εκεί φτιαχνόταν το 30% της παγκόσμιας παραγωγής και το έστελναν στις διεθνείς αγορές, ενώ οι περισσότεροι από τις περίπου 25.000 κατοίκους ασχολούνταν με τη γούνα. Όμως, ο κόσμος άλλαξε, αλλάζαν και οι καιροί, όπως λέει και το τραγούδι. Οι Καστοριανοί σήμερα ασχολούνται και με άλλα πράγματα, όπως ο τουρισμός και η πρωτογενής παραγωγή.

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Σύμφωνα με τον Ρωμαίο ιστορικό Λίβιο, στη θέση όπου είναι σήμερα η Καστοριά υπήρχε τον 5ο αιώνα π.Χ. η πόλη Κέλετρον, ενώ τον 6ο αιώνα ο Προκόπιος αναφέρει για πρώτη φορά το όνομα Καστοριά ως όνομα της λίμνης της. Από τη μυθολογία γνωρίζουμε -και είναι η πιθανότερη εκδοχή- ότι η Καστοριά πήρε το όνομά της από τον γιο του Δία, τον Κάστορα. Κατά τη διάρκεια των βυζαντινών χρόνων, η φυσική της ομορφιά προσείλκυσε το ενδιαφέρον των αυτοκρατόρων της εποχής. Αρχικά οχυρώθηκε από τον Διοκλητιανό, ο οποίος στη θέση της έχτισε μια καινούργια πόλη, τη Διοκλητιανούπολη. Το 550 μ.Χ. ο Ιουστινιανός μετέτρεψε την πόλη σε ισχυρότατο φρούριο και τη μετονόμασε σε Ιουστινιανούπολη. Με την πτώση του Βυζαντίου κατελήφθη από τους Τούρκους και απελευθερώθηκε το 1912.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Σας προτείνω να ξεκινήσετε τη γνωριμία σας με την Καστοριά, κάνοντας το γύρο της χερσονήσου με αυτοκίνητο ή ποδήλατο. Επειδή η πόλη είναι χτισμένη στο «λαιμό» της χερσονήσου, υπάρχουν δύο «όψεις»: η βόρεια παραλία και η νότια. Από τη νότια παραλία υπάρχει δρόμος, σχεδόν σκεπασμένος από μεγάλα γέρικα πλατάνια, που κάνει το γύρο της χερσονήσου και καταλήγει στη βόρεια παραλία. Ετσι, θα συναντήσετε και το γραφικό ξωκλήσι του Αγίου Νικολάου πάνω στο βράχο, την εκκλησία της Παναγίας της Μαυριώτισσας και το

Σπήλαιο του Δράκου. Σε αυτό μπαίνετε με ξεναγό, για να δείτε τις 10 αίθουσες και τις 5 υπόγειες λίμνες.

Οπωσδήποτε να κάνετε μια βόλτα -με τα πόδια αυτήν τη φορά- στο Ντολτσό, τη συνοικία της παλιάς Καστοριάς με τα περισσότερα παλιά αρχοντικά, τα πανέμορφα στενά καλντερίμια και τα μεγάλα παλιά σπίτια. Η μεγάλη και λιθόστρωτη πλατεία του Ντολτσού γίνεται το κέντρο του καστοριανού καρναβαλιού (Ραγκουτσάρια). Είναι ένα τριήμερο καρναβάλι, που αρχίζει την ημέρα των Θεοφανίων, κορυφώνεται του Αγίου Ιωάννου και ολοκληρώνεται στις 8 Ιανουαρίου. Είναι ένα έθιμο του οποίου το όνομα και η καταγωγή ανάγονται στους ρωμαϊκούς χρόνους.

Το Βυζαντινό και το Λαογραφικό Μουσείο αξίζουν αμφότερα το χρόνο σας, καθώς φιλοξενούν πλούσια εκθέματα.

Ακολουθώντας, οι εκκλησίες της πόλης είναι πάρα πολλές για να καταφέρετε να τις δείτε όλες. Σας προτείνω λοιπόν τις πιο παλιές: Την Παναγία την Καστριώτισσα, γνωστή ως Κουμπελίδικη (αρχές του 11ου αι.) - είναι το σήμα κατατεθέν της Καστοριάς, η μοναδική εκκλησία της πόλης με τρούλο και η μοναδική με την απεικόνιση της Αγίας Τριάδας. Την Ιερά Μονή της Μαυριώτισσας (περί τα τέλη του 11ου αι.), που προϋπήρχε της Κουμπελίδικης ως μοναστηρικό συγκρότημα. Τον Άγιο Στέφανο (11ος αι.), που είναι η μοναδική παλιά εκκλησία με γυναικωνίτη. Τους Αγίους Αναργύρους (12ος αι.), επειδή είναι ο μοναδικός ναός στην Καστοριά με μαρμάρινο διάκοσμο, αμφικιόνια, επίκρανα και περιθυρώματα με ποικίλα ανάγλυφα σε όλες τις πύλες. Τον Άγιο Νικόλαο του Κασνίτζη (δεύτερο μισό του 12ου αι.), που ονομάστηκε έτσι από τον κτήτορά της, μάγιστρο Νικηφόρο Κασνίτση, για να ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους 11 ναούς που είναι αφιερωμένοι στον ίδιο άγιο. Τον Άγιο Αθανάσιο του Μουζάκη (1392) κοντά στη Μητρόπολη, μια μικρή, μονόχωρη, ξυλόστεγη εκκλησία με κτιτορική επιγραφή Θεόδωρου Μουζάκη.

ΕΚΤΟΣ ΠΟΛΗΣ

Στα 5 χλμ. έξω από την πόλη, στο δρόμο για Κοζάνη, θα συναντήσετε το λιμναίο οικισμό του Δισπηλιού. Χρονολογείται στη Νεολιθική περίοδο (6000-3000 π.Χ.) και έχει δώσει σημαντικά αρχαιολογικά ευρήματα σχετικά με τη ζωή και τις δραστηριότητες του ανθρώπου εκείνης της εποχής. Έχει γίνει μια πλήρης αναπαράσταση του οικισμού με καλύβες από κλαδιά και λάσπη χτισμένες πάνω στη λίμνη.

Στα 27 χλμ. από την Καστοριά και μετά το Αργος Ορεστικό βρίσκεται το Απολιθωμένο Δάσος του Νόστιμου, ηλικίας 20 εκατομμυρίων ετών! Τα ευρήματα πολλά και μοναδικά. Υπήρχε μια προϊστορική θάλασσα που περιέβρεχε την περιοχή και θα δείτε δόντι προϊστορικού καρχαρία καθώς και

απολιθωμένα στρείδια, αχινούς κοχύλια κ.ά. Εκτός από θαλασσινά, έχουν βρεθεί και φυτά τροπικού ή υποτροπικού κλίματος (σεγκόβιες, κανέλες κ.λπ.) σε επιφανειακά ιζήματα. Το σημαντικότερο φυτικό εύρημα στο Νόστιμο είναι οι απολιθωμένοι φοίνικες, που δεν έχουν

βρεθεί πουθενά αλλού στην ηπειρωτική Ελλάδα, και μάλιστα είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Θα δείτε επίσης και ένα δόντι από ελέφαντα, ηλικίας 3½ εκατομμυρίων ετών.

Αν υπάρχει χιόνι και σας αρέσει το σκι, τότε στα 27 χλμ., στο δρόμο προς Βυσσινιά - Οξιά - Βίτσι θα βρείτε το χιονοδρομικό κέντρο Βίτσι, όπου υπάρχει και δυνατότητα για καφέ ή φαγητό στο σαλέ.

Στα 28 χλμ. από την Καστοριά βρίσκεται το Νεστόριο, όπου κάθε χρόνο το πρώτο Σαββατοκύριακο του Αυγούστου διοργανώνεται το γνωστό River Party, στο οποίο συμμετέχουν επώνυμοι καλλιτέχνες και χιλιάδες άνθρωποι από όλη την Ελλάδα. Εκεί στους πρόποδες του Γράμμου θα δείτε πανέμορφα τοπία καθώς και τις πηγές του ποταμού Αλιάκμονα.

Τέλος, για όσους έχουν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, υπάρχει και το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καστοριάς, που ιδρύθηκε στα τέλη του 1995 σε ένα χώρο 790 τ.μ. που παραχώρησε ο δήμος, ενώ το υπουργείο Παιδείας το χρηματοδοτεί και παρέχει το εκπαιδευτικό προσωπικό.

ΤΑ ΑΡΧΟΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Το Απόζαρι και το Ντολτσό είναι γειτονιές, όπου μπορεί να δει κανείς το παλιό μεγαλείο και τον πλούτο της πόλης. Γειτονιές με πολλά αρχοντικά, που χτίστηκαν κυρίως κατά τους 17ο και 18ο αιώνα από Μακεδόνες και Ηπειρώτες «μαϊστορες», που ταξίδευαν στα Βαλκάνια και στη Μικρά Ασία. «Στα σπίτια αυτά παρατηρεί κανείς την ισορροπημένη σχέση με το περιβάλλον, την αίσθηση του μέτρου και την εναρμόνιση με την ανθρώπινη κλίμακα. Τα χαρακτηριστικά αυτά δείγματα της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής είναι τριώροφα ή τετραώροφα, ανάλογα με την κλίση του εδάφους, έχουν κήπους και εσωτερικές αυλές, ψηλούς φράχτες, κλειστούς εξώστες και παράθυρα με κάγκελα. Το ισόγειο είναι πετρόχτιστο με ελάχιστα ανοίγματα, ενώ ο δεύτερος όροφος κατασκευάζεται με ελαφρότερα υλικά και φωτίζεται με διπλή σειρά παραθύρων. Στο ισόγειο και υπόγειο βρίσκονται χώροι εργασίας, αποθήκευσης τροφίμων, ενώ στο μεσοπάτωμα υπάρχουν τα είδη οικιακής χρήσης.

Στον πρώτο όροφο συνήθως υπήρχε και το εργαστήριο γουναρικών. Ο βασικός χώρος στο εσωτερικό είναι ο τρίκλινος, δηλαδή ένας και μοναδικός χώρος όπου υπήρχαν γύρω του οντάδες σε σχήμα Π. Ο χώρος αυτός, με μικρές μετατροπές, προσφερόταν για πολλαπλές χρήσεις. Εσωτερικά τα σπίτια αυτά είναι διακοσμημένα με ζωγραφιές στους τοίχους, καθώς και με ξυλόγλυπτα στις οροφές, στα ντουλάπια, στα τζάκια και τα κιγκλιδώματα. Όσα από τα αρχοντικά ήταν παραλίμνια, έφταναν μέχρι τη λίμνη με τις αυλές τους, που τις έλεγαν αβγατές. Σε αυτές τις αυλές είχαν όλοι τις βάρκες τους, οι οποίες ήταν απαραίτητες για τη μετακίνησή τους». (Πηγή: Βικιπαίδεια)

Η λίμνη της Καστοριάς ή λίμνη Ορεστιάδα, όπως είναι το όνομά της, έχει έκταση 28 τ.χλμ., και μέγιστο βάθος περίπου 12 μέτρα. Το μήκος των ακτών της είναι περίπου 30 χλμ. και ο όγκος των νερών 100.000.000 κ.μ. Χαρακτηριστικό της λίμνης είναι ότι παγώνει για περίπου 15 μέρες το χρόνο. Παλαιότερα δε, ο πάγος ήταν τόσο παχύς, που από πάνω μπορούσαν να περνούν φορτωμένα κάρα! Διαθέτει πλούσια ορνιθοπανίδα, καθώς στην περιοχή συναντώνται περισσότερα από 200 είδη πουλιών, καθώς και πλούσια ιχθυοπανίδα. Θεωρείται η δεύτερη πλουσιότερη λίμνη σε αλιεύματα της Ελλάδας. Σχετικά εύκολα μπορείτε να κάνετε το γύρο της λίμνης, ακολουθώντας τη διαδρομή Χλόη - Πολυκάρπη - Μαυροχώρι - Δισπηλιό - Καστοριά.

Info

ΠΩΣ ΠΑΜΕ

Με αυτοκίνητο ή αεροπλάνο της Sky Express (www.skyexpress.gr). Οδικώς η Καστοριά απέχει 593 χλμ. από την Αθήνα και 210 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη. Από Αθήνα το δρομολόγιο που ακολουθείται είναι: Λαμία - Τρίκαλα - Καλαμπάκα - Γρεβενά - Καστοριά. Επειδή όμως ο δρόμος, ιδίως κοντά στα Γρεβενά και πολλές στροφές έχει και στενός είναι, θα σας συνιστούσα να κάνετε 100 χλμ. παραπάνω, ακολουθώντας τη διαδρομή Λαμία - Λάρισα - Κατερίνη και μετά, μέσω Εγνατίας, για Βέροια - Κοζάνη - Καστοριά.

ΔΙΑΜΟΝΗ

Esperos Palace (Χλόη, Τ/24670-24.670, www.esperospalacekastoria.gr). Καινούργιο και πολυτελέστατο με πολύ καλή εξυπηρέτηση. Το δίκλινο από 80 ευρώ, με πρωινό.

Αρχοντικό Αλεξίου Βέργουλα (Αηδητράς 14, Τ/24670-23.415, www.vergoulas.gr). Ένα παλιό αρχοντικό κοντά στο Ντολτσό, που θα σας ταξιδέψει στο χρόνο. Καλή και φιλική εξυπηρέτηση. Το δίκλινο από 60 ευρώ μετά προγεύματος.

Καστοριά (Λεωφ. Νίκης 122, Τ/24670-29.453, www.hotel-kastoria.gr, www.lake.gr). Ζεστό, οικογενειακό ξενοδοχείο, φτιαγμένο με μεράκι και καλό γούστο. Αν βρεθείτε εκεί κατά τα τέλη Νοεμβρίου, ο συμπαθέστατος ξενοδόχος Αντώνης θα σας καλέσει στα ρακοκάζανα. Το δίκλινο από 60 ευρώ, με πρωινό.

Νόστος (Εγνατία 118, Τ/24670-81.888, www.hotel-nostos.gr). Στην είσοδο της πόλης, ένα όμορφο μικρό ξενοδοχείο με οικογενειακή ατμόσφαιρα. Το δίκλινο από 65 ευρώ, με πρωινό.

Χλόη (Ανθέων και Γιασεμιών, Χλόη, Τ/24670-21.300, www.hotelchloe.gr). Στυλάτο μικρό ξενοδοχείο στο ομώνυμο προάστιο. Πολύ καλή εξυπηρέτηση και φιλική ατμόσφαιρα. Το δίκλινο από 65 ευρώ, με πρωινό.

Limneon Resort & Spa (4ο χλμ. εθνικής οδού Καστοριάς - Αθηνών, Τ/24670-85.111, www.limneon.com). Πολυτελές ξενοδοχείο στην είσοδο της πόλης με θέα στη λίμνη και πολύ καλές εγκαταστάσεις: ευρύχωρα δωμάτια, εστιατόριο, μπαρ, πισίνες και σπα.

Για κρατήσεις που αφορούν τη διαμονή σας επισκεφθείτε το:
www.booking.com

ΦΑΓΗΤΟ

Τα τοπικά φαγητά είναι τα λουκάνικα καλτσούνια και ψηλίσσκες, οι ντομάτες τουρσί, οι σαρμάδες (λαχανοντολμάδες), όπου το λάχανο είναι τουρσί, ο ταβάς (γουλιανός στο φούρνο πλακί) και η αρμιόπιτα, που περιέχει λάχανο τουρσί και την άρμη του. Σας συνιστώ λοιπόν το **Τσιπουράδικο του Θωμά** (T/24670-87.040), για να «γαργαλήσετε» ηδονικά τον ουρανίσκο σας ή και να φάτε κανονικά. Στο **Ντολτσό** (T/24670-23.377), στην πλατεία της ομώνυμης γειτονιάς, θα δοκιμάσετε «διά χειρός» κ. Τέτας νοστιμότητες παραδοσιακές συνταγές. Στο **Αντέτι** (T/24670-22.015), στη βόρεια παραλία, εκτός από καλά παραδοσιακά πιάτα, θα βρείτε πραγματικό κυνήγι και άγρια μανιτάρια. Στον **Στέφανο** (T/24670-24.766), στην πλατεία της βόρειας παραλίας, θα πάτε για τα σουτζουκάκια του και, τέλος, στο **Κροντήρι** (T/24670-28.358), στη νότια παραλία, για την ποικιλία της τοπικής κουζίνας.

ΑΓΟΡΕΣ

Η Καστοριά, εκτός από τα πολύ καλά γουναρικά της, που μπορείτε να τα βρείτε και σε πολύ καλές τιμές, είναι φημισμένη για τα φασόλια γίγαντες και για τα μήλα της. Επίσης, στο Αργος Ορεστικό υπάρχει το τυροκομείο της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών, από όπου μπορείτε να αγοράσετε αρίστης ποιότητας τυριά.

Ημερομηνία : 15/11/11 Copyright: <http://www.kathimerini.gr>